

mig at være betænkeligt at gjøre Forandring i det, som nu indeholdes i Loven; thi man vilde blot derved lette de unge Matroser Udgang til at blive frie for Udskrivningen. Jeg tillod mig at bemærke, at der af Ministeriet var nedsat en Commission for at tage det Spørgsmaal under Overveielse, om der ikke maatte være Anledning til at udarbejde en heel ny Søindrulleringslov. Dette Arbejde er allerede temmelig vidt fremmet, og, skjøndt Resultatet endnu ikke er mig nøie bekendt; veed jeg dog imidlertid, at de stedfunde Forhandlinger have ledet til den Erkjendelse, at man burde opløse de tre Slags Bestemmelser, som indeholdes i Forordningen 8de Januar 1802, saaledes at man udsøndrede fra hinanden og henlagde under andre Ministerier, hvad der vedkommer disse mere end Justitsministeriet. De 3 Slags Bestemmelser, hvortil jeg sigter, er Bestemmelsen om Navigationsexamen, om Søneringen som saadan og om Udskrivningen. Man har meent, at alt hvad der angik Navigationen maatte henhøre under en søyndig Autoritet, navnlig Marineministeriet, og det, som angaaer Søneringen, under den Autoritet, som nærmest har med Næringsvæsenet, altsaa Indenrigsministeriet, hvortilmod Udskrivningsvæsenet skulde forblive under Justitsministeriet. Naar en saadan Sondring skeer, saa vil naturligtvis Indenrigsministeriet, naar der er Tale om Søneringen som saadan, ikke see paa andre Betingelser end dem, som kunne ansees for passende, for at man kan være forfikkret om, at de, som blive Styrmand, ere duelige dertil, uden Hensyn til hvad der gjælder om Udskrivningsvæsenet. I Reglerne for dette Sidste maatte man optage den almindelige Sætning, som er indført i Vernepligtsloven, at alle Udskrivningspligtige, Styrmand og Andre, skulle udskrives som Matroser. Finde de Vedkommende sig ikke tjente med at tjene paa Flaaden i den Egenstabs, hvori de udskrives, saa maae de benytte det Middel, som staaer Alle aabent, nemlig at stille en Anden for sig og paa den Maade blive frie. Det ærede Thing vil, efter hvad jeg har tilladt mig at ytre, see, at det, som jeg altsaa anseer for Hovedbetænkelsen ved Forslaget, er, at man, ved at give den

foreslaaede lettede Udgang til at blive Styrmand med Patent, tillige giver en lettere Udgang til at blive aldeles fri for Udskrivning til Flaaden.

Marineministeren: Uagtet Alt, hvad jeg i denne Sag har at anføre, væsentligt er blevet fremsført af den ærede Justitsminister, saa føler jeg dog Trang til ogsaa at lægge min Stemme med i Vægtsskaalen for at bevage Thinget til ikke at gaae videre ind paa dette Lovforslag. Det gaaer i Hovedsagen ud paa at forandre Loven af 1802, som regulerer de Forandringer, Staten gjør til dem, som ville erhverve Styrmandspatent. Spørgsmaalet bliver altsaa, om Loven af 1802 trænger til at forandres eller ikke? Mit Svar derpaa er ganske vist, at den trænger til at forandres. Der er Meget deri, som er forældet, og det er ganske sikkert, at der ikke derved er givet Garantier nok for, at de, som søge Styrmand, stedse faae Mænd, som ere duelige dertil. Men det Lovforslag, som den ærede Forslagsstiller har indbragt, er efter min Overbeviisning langt fra tilstrækkeligt til at opfylde det, som man bør fordrø af en Forandring, nemlig at den tillige er en Forbedring. Skulde jeg derfor vælge imellem Forordningen af 1802 og det foreliggende Forslag, saa vilde jeg aabenbart erklære mig for den ældre Lov. Jeg skal imidlertid tillade mig at fremsføre nogle ganske almindelige Betragtninger, førend jeg gaaer videre ind paa denne Sag. Dersom man stillede Sagen saaledes, at man spurgte: Er det rigtigt, at Staten indblandet sig i at tage Garantier for, at de, der blive Styrmand, forstaae deres Ting? Kunde man ikke overlade det til den private Interessø, til Næderne, til Skibscapitainerne, til Assurandørerne, at staae sig duelige Folk til at føre Skibene og til at tjene ombord i dem? saa vilde jeg svare: Ja det kan være, at dette var det Rigtigere, det har Meget for sig; men der er dog een Betragtning, som man ikke maa lade ude af Øie, og det er, at der her ikke alene er Spørgsmaal om den private Interessø, men om mange Mennekers Liv og Eiendom, og at der her er Spørgsmaal om Noget, som staaer endnu høiere — om jeg tør bruge det Udtryk — end Liv og Eiendom, det er nemlig det Flags Væ, un-